

Motion till riksdagen 2013/14:So259

av **Margareta Larsson (SD)**

Förstatliga socialtjänsten

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för ett förstatligande av socialtjänsten.

Motivering

År 2004 gjorde Ekot en omfattande granskning av hur de sociala myndigheterna hanterar de mest utsatta barnen. Denna undersökning visade på stora skillnader i landet. Över 200 kommuner svarade på Ekots enkät om hur många anmälningar som året innan kom in till socialtjänsterna om misstankar om barn som riskerar att fara illa. I mindre kommuner utreddes mindre än vad femte anmälan och i ungefär en tredjedel av kommunerna ledde mindre än hälften av anmälningarna till en utredning. En granskning gjordes även kring sekretessbelagda handlingar från sex socialkontor för att se vilka anmälningar som sållats bort. Det nedslående resultatet visade att i många fall utreddes inte anmälningar om barnmisshandel och sexuella övergrepp på barn.

Bristerna kan härledas till orsaker som bristande omdömesförmåga eller tidsbrist. Vad gäller omdömesförmåga anser socialtjänsten i många fall att föräldern som brister i grov omsorg hellre behöver extra stöd än att med rätt kompetens se till barnets bästa. Då socionomer lämnas ensamma till att godtyckligt och utan handledning och gemensamt regelverk avgöra tummen upp eller ned till inkomna anmälningar hotas barnens säkerhet och uppväxt. Detta innebär inte enbart ett känslomässigt och personligt lidande för barn, förskolepersonal och vanmäktiga släktingar och anhöriga. Det innebär även tickande samhällskostnader i det längre loppet. Således är inte det yttersta skyddet för de mest utsatta barnen jämlikt i hela Sverige.

Socialtjänstens hantering av anmälningar sköts även på olikartade sätt som i många fall saboterar polisförhör och polisutredningar genom klumpigt agerande. Då socialtjänstens resurser knappast blir bättre och då ideliga klagomål

Fel! Okänt namn på

rapporteras in varje år från dem som berörts av socialtjänstens arbete, torde det vara klarlagt att kommunerna inte klarar sin uppgift. Vissa kommuner lever under betydande ekonomisk press, ibland på grund av felsatsningar inom andra områden. Kommuner måste hela tiden göra prioriteringar mellan den uppsjö av saker som ska finansieras. Det är även troligt om man tittar på angränsande arbetsuppgifter inom socialtjänsten, som vräkningar av barn, att det politiska styrets kompetens i den aktuella kommunen har betydelse.

Utifrån barnperspektivet är det oförsvarligt att barns hälsa och liv står på spel utifrån kommunernas oförmåga att leva upp till sitt ansvar. Alla barn som utsätts för vanvård och övergrepp ska ha ett likvärdigt skydd i hela riket.

Stockholm den 26 september 2013

Margareta Larsson (SD)